

I Forbindelse med Forslaget til en Lov om Indkomsskat staaer den Anviisning, der er vedføjet samme, og hvori flere Punkter ere berørte og Bestemmelser angivne, som Udvalget har troet at burde optages i selve Loven, hvortil vi have taget det tilbørlige Hensyn ved de af os gjorte Forslag til Forandringer i denne.

Anviisningens § 7 indeholder derimod, til Oplysning for alle Vedkommende om Forstaelsen af Schemats Poster, en Række Bemærkninger, som vi troe i denne Hensigt at burde vedføies Loven, efterat være bifaldte og antagne af den lovgivende Magt. Vi maae erkjende det praktisk Rigtige i de fleste af disse Bemærkninger, men, ligesom det er en Følge af, at vi have troet at burde foreslaae en noget forandret Indretning for Schemat, at nogle Forandringer maae foretages i Anviisningen, saaledes have vi dog ogsaa savnet enkelte, efter vor Formening nødvendige, Forklaringer for at sikke Lovens eensartede Opsatning og Anvendelse.

Vi skulle derfor nedenfor meddele Anviisningen saaledes som vi troe at den bør være affattet, idet vi som Grundlag for denne have benyttet det Material, der forelaa i den Anviisning, som medfulgte Lovforslaget.

Anviisning.

Da Indkomsskatten skal svares efter Indtægtenes Størrelse i et vist Tidrum, uden Hensyn til dens Anvendelse, kan Ingen være berettiget til at fradrage Noget for det, han anvender til sin egen Underholdning, Nytte, Fornøielse eller Bequemmelighed, eller til Underholdning, Nytte, Fornøielse eller Bequemmelighed for dem, hvis Forsørgelse paaligger ham; heller ikke tør man fradrage Noget for modtagne Gaver, eller for hvad man bortskænker af sine Indtægter, ligesaa lidt som man tør beregne det som Formuestab, hvad man saaledes anvender af sin Formue. Ligeledes er den, der directe indvinder de Producter, som han anvender til de ovenfor betegnede Diemed, forpligtet til at medregne disse iblandt sine Indtægter.

Heller ikke er man berettiget til fra sine Indtæg-

ter at drage, hvad der udgives til Huusleie, hvorimod den, der har en fri Bolig, eller ikke er lægger Noget i Huusleie, fordi hans Eiendele afgive Huusleilighed til ham og Familie, til sine Indtægter skal regne Værdien af denne Bolig. Naar derfor den Skattepligtige selv beboer den hele eller en Deel af Leiligheden i eller paa en ham tilhørende Eiendom, bliver denne Besparelse af Udgift at opføre som Indtægt efter det Beløb, som ved Udleie kunde have været indbundet for Huusleiligheden.

Da det Beløb, hvormed Indtægten saaledes bliver forøget, let kan beregnes og udfindes fra den øvrige Indtægt, findes i Schemat en egen Rubrik til dens Opsørelse. Dersom Noget har Embedsbolig, skal saaledes der opsøres dennes Værdi, eller det Tillæg i Indtægt, som paa denne Maade fremkommer, medens Indtægt af Embedsford, hvis han selv driver Jorden, angives i den Rubrik, hvortil overhovedet Indtægt af Næring anføres, hvorimod Indtægten deraf, isald Jorden er bortleiet, angives i Rubrik III.

Til Driftsomkostningerne, som overalt skulle fradrages, regnes naturligtvis ogsaa Leien for den Huusleilighed, der afgiver Bærkstedet eller Pladsen for den paagjældende Drift eller er nødvendig for den. Haandværkeren bringer derfor i Afdrag Leien for sit Bærksted, og Njebmanden er saaledes berettiget til at fradrage den for sit Paghuus betalte Leie. Men heraf følger igjen, at den ovenfor givne Regel med Hensyn til Afbenyttelsen af Huusleilighed i eller paa egne Eiendomme kun finder sin Anvendelse, forsaavidt Huusleiligheden benyttes til egentlig Beboelse; for den Deel af Huusleiligheden, der benyttes som Bærksted, Contoir, Magazin o. s. v. anslaaes Intet som besparet Leie. Benyttes Leiligheden derimod deels til Beboelse, deels paa en Maade, som staaer i umiddelbar Forbindelse med og er nødvendig for Næringens Udøvelse, er man kun berettiget til at regne en passende Deel af Leien til Driftsomkostningerne, og skal man ligeledes kun anslaae en passende Deel af en saadan Huusleiligheds Værdi til sin Indtægt, naar Huuseieren selv afbenytter den.